

Eiropas Komisijas priekšsēdētājas un locekļu svinīgais solījums Eiropas Savienības Tiesā

Šodien, plkst. 15.00, svinīgā sēdē Eiropas Savienības Tiesā Eiropas Komisijas priekšsēdētāja un locekļi deva Līgumos paredzēto svinīgo solījumu, piedaloties Karaliskajai Augstībai Luksemburgas lielhercogam, Luksemburgas Lielhercogistes Deputātu palātas priekšsēdētājam *Fernand ETGEN* un Luksemburgas Lielhercogistes premjerministram *Xavier BETTEL*. Pirms Eiropas Komisijas priekšsēdētājas un locekļu svinīgā solījuma došanas klātesošos uzrunāja Eiropas Savienības Tiesas priekšsēdētājs *Koen LENAERTS* (skat. pielikumu).

Svinīgo solījumu deva priekšsēdētāja *Ursula VON DER LEYEN*, priekšsēdētājas izpildvietnieks *Frans TIMMERMANS*, priekšsēdētājas izpildvietniece *Margrethe VESTAGER*, priekšsēdētājas izpildvietnieks *Valdis DOMBROVSKIS*, Augstais pārstāvis, priekšsēdētājas vietnieks *Josep BORRELL FONTELLES*, priekšsēdētājas vietniece *Věra JOUROVÁ*, priekšsēdētājas vietniece *Dubravka ŠUICA* un priekšsēdētājas vietnieks *Margaritis SCHINAS*, kā arī *Johannes HAHN*, *Mariya GABRIEL*, *Nicolas SCHMIT*, *Paolo GENTILONI*, *Janusz WOJCIECHOWSKI*, *Thierry BRETON*, *Elisa FERREIRA*, *Stella KYRIAKIDES*, *Didier REYNDERS*, *Helena DALLI*, *Ylva JOHANSSON*, *Janez LENARČIČ*, *Adina VĂLEAN*, *Olivér VÁRHELYI*, *Jutta URPIILAINEN*, *Kadri SIMSON* un *Virginijus SINKEVIČIUS*.

Lai gan Līgumos svinīgajam solījumam nav paredzēta īpaša kārtība, Komisija vienmēr ir piešķīrusi lielu nozīmi tam, lai solījums tiktu dots Eiropas Savienības Tiesā. Lai atkārtoti paustu savu dziļo uzticību šai tradīcijai, jaunajai Komisijai ir pienākums ļoti ātri – tikai dažas nedēļas pēc savas darbības uzsākšanas – ierasties Eiropas Savienības Tiesā.

Eiropas Komisijas priekšsēdētājas un locekļu dotais svinīgais solījums ir šāds:

“Tā kā Eiropadome, ievērojot Eiropas Parlamenta apstiprinājumu, mani ir iecēlusi par Eiropas Komisijas locekli, es svinīgi apņemos:

visu savu pienākumu izpildē ievērot Līgumus un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu;

savu pienākumu izpildē būt pilnīgi neatkarīgam Savienības vispārējās interesēs;

veicot savus pienākumus, nelūgt un nepieņemt nevienas valdības vai citas iestādes vai struktūras norādījumus;

atturēties no jebkādas rīcības, kas nav saderīga ar maniem pienākumiem vai uzdevumu veikšanu.

Es oficiāli pieņemu zināšanai Līgumā par Eiropas Savienības darbību noteikto pienākumu, saskaņā ar kuru ikviens dalībvalsts apņemas ievērot šo principu un nemēģina ietekmēt Komisijas locekļus viņu pienākumu izpildē.

Turklāt es apņemos gan savu pilnvaru laikā, gan vēlāk ievērot amata uzliktos pienākumus, it īpaši pienākumu izturēties godīgi un apdomīgi attiecībā uz zināmu amatu vai priekšrocību pieņemšanu pēc amata atstāšanas.”

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Svinīgās sēdes attēli ir pieejami "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

Priekšsēdētāja K. Lenaerts uzruna

“Līguma par Eiropas Savienības darbību 245. pantā ir paredzēts, ka Komisijas locekļi, stājoties amatā, svinīgi solās, ka gan pilnvaru laikā, gan vēlāk viņi ievēros amata uzliktos pienākumus.

Lai gan šajā ziņā nav skaidri paredzētas kārtības, ir sen iedibināta prakse šo svinīgo solījumu sniegt Tiesā. Ar šo praksi, kurai piemīt divkāršs simbolisms, tiek izcelta Eiropas Savienības un tās iestāžu, tostarp Komisijas, darbību raksturojošā stingrā apņēmība ievērot tiesības. Ar to arī tiek uzsvērts, cik svarīgi ir uzdevumi, kuru veikšana saskaņā ar Līgumiem ir uzticēta Komisijai.

Jaunajā komisāru kolēģijā, kura pēc dažiem mirkļiem sniegs svinīgo solījumu Tiesai, atspoguļojas labs līdzsvars: 12 sievietes un 15 vīrieši, līdzšinējo komisāru apvienība ar jauniem talantiem, vairāki bijušie premjerministri vai ministri, bijušie Eiropas vai valstu parlamentu deputāti, augsta ranga personības no ekonomikas un finanšu aprindām vai arī bijušie pastāvīgie pārstāvji Eiropas Savienībā.

Šī tādējādi ir komanda, kurai pilnībā piemīt nepieciešamā kompetence, lai efektīvi pārvarētu izaicinājumus, ar kuriem pašreiz saskaras Eiropas Savienība un no kuriem galvenos es šodien vēlētos izgaismot.

Vispirms – 2016. gada 23. jūnija referenduma par Apvienotās Karalistes dalību Eiropas Savienībā iznākums pēdējai minētajai ir pēkšņi radījis situāciju, kas, lai gan tā ir demokrātiskas izvēles rezultāts, mūs kā eiropiešus apbēdina un kas Eiropas veidojuma vēsturē vēl nekad nav pieredzēta. Kā noprotams, ja Brexit notiks 31. janvārī, Komisijai nenovēršami nāksies ieņemt pirmā plāna lomu Apvienotās Karalistes sakārtotas izstāšanās nodrošināšanā, it īpaši organizējot izstāšanās līgumā paredzēto pārejas periodu, kā arī sarunu veikšanā par Savienības un Apvienotās Karalistes savstarpējo attiecību nākotnē raksturu un saturu.

Turpinājumā visos līmeņos – vietējā, valsts, Eiropas un pasaules līmenī – plašumā vēršas darbības, lai palielinātu sabiedrības interesi par klimata pārmaiņu fenomenu un tā arvien vairāk un vairāk izjūtamo un bažas raisošo ietekmi it īpaši uz ekosistēmām un bioloģisko daudzveidību, un, protams, arī mūsu veselību. Šī globālā kustība sabiedrības intereses palielināšanai iet roku rokā ar vides un enerģētikas ziņā vairāk “ilgtspējīga” un “noturīga” sabiedrības un attīstības modeļa meklējumiem.

Šajā ziņā mums atliek vien priecāties par to, cik ātri jaunā Komisija ir vēlējusies konkretizēt vienu no savām prioritātēm, kas varbūt pat ir tās rīcības programmas “galvenā” prioritāte. Vēlos runāt par to, ka pērnā gada 11. decembrī, proti, dažas dienas pēc jaunās komisāru kolēģijas stāšanās amatos, notika iepazīstināšana ar ambiciozo “Eiropas zaļo kursu” (“European Green Deal”), kura mērķis ir Eiropas Savienības “oglekļa neitralitāte” līdz 2050. gadam.

Cits ievērojams izaicinājums – migrācijas krīzes, kas mūsu kontinentu skar nu jau apmēram desmit gadus, risināšana. Šī krīze ir viens no iemesliem Eiropas pilsoņu ievērojamām bažām un daudzās dalībvalstīs kūda uz protesta balsojumiem un uz reakcijām ar kultūrizolacionisma tendenci. Būdam viens no šķeļošākajiem tematiem, kādu vien var iedomāties, tas starp dalībvalstīm arī izraisa reizēm asu spriedzi. Ievērojams izaicinājums politiskajām struktūrām būs šīs spriedzes mazināšana, ierosinot pasākumus, kurus, kā ir noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 67. panta 2. punktā, “izstrādā[, balstoties] uz dalībvalstu solidaritāti”, un kuri ir “taisnīg[i] attiecībā pret trešo valstu pilsoņiem”.

Pēdējā laikā bažas saistībā ar tiesiskuma, demokrātijas, kā arī pamatbrīvību un pamattiesību ievērošanu ir parādījušās vairākās dalībvalstīs un ir vairojušas lietu, tostarp prejudiciālo lietu, skaitu Tiesā. Šis kopīgais vērtību kopums, kas – kā jūs, cienītā priekšsēdētāja, to labi aprakstāt savā rīcības programmā – ir “Savienības firmas zīme”, nevar pieciest ne kompromisus, ne piekāpšanos.

Migrācijas krīze un ar tiesiskumu saistītie jautājumi pieder pie galvenajiem valdošā euroskepticisma iemesliem. Izaicinājums Komisijai, kā arī visām Eiropas iestādēm nākamajos gados būs saziņā ar

pilsoņiem, izmantojot vienkāršu un tiešu valodu, vēl vairāk uzsvērt Eiropas Savienības pievienoto vērtību. Šī pievienotā vērtība ir tik acīmredzama, ka tai būtu jāspēj izturēt visa veida fake news [viltus ziņas] vai izmantošanu ļaunprātīgos nolūkos.

Pašos pamatos – Eiropas veidojums gadsimtiem ilgi karu plosītu kontinentu ir pārvērtis miera un labklājības ostā, kurā indivīdu tiesības un brīvības, kā arī demokrātijas vērtības nav vien ar praktisku nozīmi nepiepildīti jēdzieni. Tas ir iespaidīgi paaugstinājis ikvienas dalībvalsts pilsoņu dzīves līmeni neatkarīgi no tā, vai runājam par dibinātāju dalībvalsti vai dalībvalsti, kas Eiropas Savienībai ir pievienojusies pēdējā laikā.

Turklāt Eiropas Savienībai, kura vēlas tikt uztverta kā taisnīga, ir jāapkarot krāpšanas gadījumi nodokļu un sociālā nodrošinājuma jomās. Šādi gadījumi veicina to, ka tiek aizēnoti nenoliedzamie ieguvumi, ko gan pilsoņiem, gan uzņēmumiem sniedz lielais Eiropas tirgus. Eiropas ekonomiskais modelis, gadu desmitu ilgas integrācijas un valstu tiesību tuvināšanas rezultāts, var nest harmoniju tikai tad, ja tas saliedē labklājības, taisnīgas nodokļu politikas un sociālā taisnīguma mērķus.

Vēl viens izaicinājums Eiropai ir sabiedrības digitalizācija. Izaicinājumi, ko rada informācijas tehnoloģijas, raisa daudz sarežģītu jautājumu, it īpaši privātās dzīves un personas datu aizsardzības, drošības un ētikas garantiju ziņā.

Visbeidzot – Eiropa nav izolēts kontinents, bet veido divpusējas un daudzpusējas attiecības ar pārējo pasauli. Izaicinājumus, ko rada ne tikai mūsu kontinentā caurmērā un ilgtermiņā valdošā labklājība, bet arī starptautiskais miers un drošība un ilgtspējīga attīstība, būs iespējams veiksmīgi pārvarēt tikai konstruktīvā dialogā ar mūsu partneriem.

Ļaujiet man šeit atgādināt to, cik ļoti svarīgs ir amats, ko pilda Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos, kurš ir arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. Ar šo amatu, kas tika ieviests ar Lisabonas līgumu, ir nostiprināts un papildināts Augstā pārstāvja kopējās ārpolitikas un drošības politikas lietās amats, kurš ar to tika aizstāts, paplašinot Augstā pārstāvja uzdevumu loku, to attiecinot uz visām Savienības ārējās kompetences jomām.

Tā kā drošības, ekonomikas, migrācijas un pat klimata problemātika bieži ir cieši saistītas, Augstā pārstāvja speciālās zināšanas un “visaptverošais skatījums” ir būtiski svarīgi, lai nodrošinātu Savienības ārējās darbības saskaņotību. Turklāt, ļaujot Eiropas Savienībai starptautiskā mērogā izteikties vienā vienotā balsī, Augstais pārstāvis palīdz tai iemantot ievērojamu lomu miera un drošības veicināšanā visā pasaulē, tostarp attiecībā uz starptautisku konfliktu risināšanu.

Uz visiem šiem kompleksajiem un delikātajiem jautājumiem – uz kuriem Eiropas Komisijai nāksies reaģēt un pie kuriem ir jāpieskaita arī visa veida nevienlīdzības apkarošana, kā arī nepārtraukta darbību turpināšana cīņā pret terorismu, organizēto noziedzību un režīmiem, kas ir atbildīgi par noziegumiem pret cilvēci un cilvēktiesību pārkāpumiem, – ir jāsniedz atbildes, kuras ir piemērotas un saskan ar Eiropas projekta mērķiem un to pamatvērtību saglabāšanu, uz ko ir balstīts šis projekts.

Šīs atbildes – un šeit es domāju it īpaši tās, kuras attiecas uz tiesiskuma saglabāšanu, kā arī pamattiesību aizsardzību, – ietilpst visu dalībvalstu un Savienības iestāžu kopīgās atbildības jomā.

Šajā kontekstā Komisijai ir ievērojama loma kā “Līgumu sargātājai”, kas to pilnvaro lūgt Tiesu konstatēt valsts pienākumu neizpildi vai noteikt sankcijas Tiesas sprieduma neizpildes gadījumā.

Komisijas iniciatīvas neatkarīgi no tā, vai tās tiek īstenotas likumdošanas vai tiesvedības jomā, tieši atblāzmojas Savienības tiesu darbībā, paplašinot dažādo to kompetencē esošo strīdu veidu materiāltiesisko tvērumu.

Minētais ilustrē ciešo mijiedarbību starp uzvedumiem, kurus veic attiecīgi Komisija un Savienības tiesu iestādes. Komisija kā politiska institūcija jebkurā situācijā sekmē Savienības vispārējās intereses un tās primāro vai sekundāro tiesību piemērošanu. Tiesa kā tiesu iestāde ir objektīvas, neatkarīgas un neitrālas justīcijas garants Savienības tiesībās regulētajās jomās. Tās abas sadarbojas, lai realizētu vienus un tos pašus mērķus, proti, dažādo Savienības politiku saskaņotu īstenošanu, kā arī Eiropas veidojuma ieguvumu un tā pamatvērtību nostiprināšanu.

Cienītā priekšsēdētāja, cienītās dāmas un godātie kungi, Komisijas locekļi!

Jūsu personiskās īpašības, kā arī profesionālā pieredze un ļoti atbildīgie pienākumi, kuru izpilde jums ir bijusi uzticēta jūsu iepriekšējās karjeras laikā, ļauj paredzēt, ka jūs visas un visi spēsīt pārvarēt lielos izaicinājumus, kas jūs sagaida, un veiksmīgi pildīt savus jaunus pienākumus.

Tiesas un tās locekļu vārdā es jūs sirsnīgi sveicu un novēlu, lai jūsu centieni dot Eiropai jaunu spar un izgaismot nenovērtējamo pievienoto vērtību, ko tā sniedz tās pilsoņiem un uzņēmumiem, vainagojas panākumiem.”